

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010561
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010561.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obžalovanému I.. C. C., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., D. XXXX/XX pre trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 20.05.2020, sudcom pre prípravné konanie JUDr. Mariánom Manduchom takto

rozhodol:

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného I.. C. C., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom D. XXXX/XX, U., vedená Okresným súdom U. pod sp. zn. OT 44/2020 postupuje ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku na prejednanie Okresnému úradu U..

odôvodnenie:

Dňa 25.04.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín obžalobu vedenú pod č. 1Pv/225/20/3309 zo dňa 25.04.2020, na obžalovaného I.. C. C., nar. XX.XX.XXXX v U. pre trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 23.04.2020 v čase okolo 12.45 hod. pred bytovkou na ul. D. XXXX/XX v U., slovné inzultoval poškodeného N. Z. I. Q. tak, že po prvotných vulgárnych nadávkach pokračoval s vyjadreniami ako ho 4 krát obtočí okolo bytovky apo otázke poškodeného, či sa mu „ohráža“ uviedol, že „sa mu neohráža, ani nevyhráža, ale že ho zabije na fleku“ s tým, že po presune do vnútorných priestorov predmetnej bytovky na chodbe pred bytom matky obvineného a susedným bytom poškodeného konflikt pokračoval, dokonca za prítomnosti matky obvineného Z. C. a poškodenej manželky poškodeného I. Q. eskaloval, pričom v reakcii na výmenu názorov medzi prítomnými osobami, obvinený chytil poškodeného rukou za sánku, resp. pod krk, takto ho posunul dozadu, na čo obranne zareagovala poškodená, v čom ju páchatel chytil za pravé predlaktie a pritlačil ju k stene kde jej povedal, že „ju dobije tak, že ju ani vlastný manžel nespozná“, navyše po tom ako poškodení zavreli dvere svojho bytu, páchatel po chvíli do týchto dverí raz silno kopol, čím u poškodených svojim prejavom a konaním spôsobil strach o život, zdravie a majetok.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh procesných strán výsluchom obžalovaného, svedkov N. Z. I. Q., I. Q., I. G. H., H. H. a G. X., ako aj oboznámením listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „Dňa 23.04.2020 som išiel na svojom OMV zn. Nissan Navara na adresu ul. D. č. XX kde býva moja mama v byte, ktorého som ja vlastníkom. Na príjazdovej

ceste bola nafukovacia stolička a v blízkosti sa hrali deti I. Q. s ktorými bol vonku jej manžel p. Q.. Ja som nechtiac svojim autom kolesom šuchol do tej nafukovacej stoličky, stiahol som okienko a p. Q.ovi som povedal, že či si tie hračky nemôžu dať na trávu. Pán Q. mi začal hovoriť, že keď neviem jazdiť mám si kúpiť menšie auto, načo som mu odpovedal niečo v tom štýle, ja viem jazdiť. Potom došlo medzi nami k slovnej hádke, kde mi on vyčítal parkovanie a ja jemu rozhádzané hračky, pričom obaja sme po sebe kričali a tiež priznávam že som používal vulgarizmy teda slová ako do riti, piča, kurva. Pán Q. hovoril, že načo tam chodím autom, načo vyšiel z auta von a povedal som pánovi Q.ovi, že ho chytím za ucho a obtočím ho 4 krát okolo bytovky. Tu chcem uviesť, že nemyslel som to doslovne stále som to bral, že sa hádam so susedom, a povedal som to viac menej zo žartu aby som túto hádku ukončil čo sa vlastne aj stalo, nijakým spôsobom som sa mu nevyhrážal. Viem že som matke vyniesol nákup do bytu a išiel som do garáže, ktorá je súčasťou bytového domu, pričom sa pristavil pri susedoch v garáži kde tiež prišiel aj p. Q., ktorý im niečo hovoril, avšak ja neviem čo ja som odišiel od nich kde som si zapálil cigaretu. P. Q. potom tiež odišiel, keď zrazu som z bytovky počul krik, tak som išiel dovnútra a taktiež išiel predomnou po schodoch p. Q.. Ja som zazvonil mame, ktorá otvorila a ako som videl v akom je v zlom stave oslovil som susedu, ktorá práve otvárala dvere svojmu mužovi s tým, prečo útočí na moju mamu. Následne zase došlo k hádke, kde som ja susede tiež vulgárne nadával myslím, že som jej povedal niečo také ako šteňa zasraté, pričom zrazu som chytil jej muža z prednej strany za sánku a posunul som ho pri zárubne ich dverí, tiež si spomínam, že som I. chytil ruku a túto som jej odsotil, neviem čo chcela I. Q.ová robiť, či chcela mužovi pomôcť alebo chcela mňa odsotiť alebo zaútočiť a išla svojou rukou proti mne. Potom to vlastne skončilo, pretože mojej matke zostalo zle, tak som sa venoval jej. Na záver uvádzam, že ma mrzí daný skutok, je mi to strašne ľúto, avšak uvádzam, že som sa I. a jej manželovi nevyhrážal ani bitkou ani zabitím tak ako som to už uviedol. Priznávam že som sa s nimi hádal, nadával som, ale určite som sa im nevyhrážal.“

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ešte doplnil, že jeho 70 ročná mama, ktorá je vážne chorá, je onkologický pacient, býva v predmetnom bytovom dome už asi 40 rokov a nikdy nemala so susedmi problém. Q.ovci sa do tohto domu nasťahovali asi pred dvoma, alebo jeden a pol rokom, pričom ako rodina sú dosť hluční. Keď si zapálil cigaretu pred bytovkou, začul zvnútra krik, počul jednak hlas svojej mamy, ale aj hlas pani Q..

Svedok poškodený N. Z. I. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „Dňa 23.04.2020 asi okolo 12.45 hod som sa nachádzal spolu so svojimi deťmi vonku pred obytným domom kde sme sa hrali, pričom na chodníku jeden z našich susedov ešte pred časom vyložil také nafukovacie kreslo aby si na ňom mohol hoc kto posediť. Uvádzam, že ako som sa hral s deťmi tak na uvedenú adresu prišiel na veľkom aute zn. Nissan, išlo o terénne auto alebo pick-up C. C., čo je synom našej susedy p. C., ktorá býva v byte oproti nášmu bytu. Ako C. C. prichádzal tak narazil časťou svojho auta do toho nafukovacieho kresla, potom auto zastavil a zostal v ňom sedieť pričom mal otvorené okno na vozidle a cez toto otvorené bolo počuť ako C. C. vulgárne nadáva a to slovami kurva, piča. Ja som C. C. upozornil aby si dával pozor na jazyk lebo sú tam aj deti. C. C. po tomto vystúpil zo svojho auta a začal nadávať, že prečo sú hračky na chodníku, ja som mu na toto povedal, že aký je v tom problém, že tam je hračka či to nemôže obísť, načo C. C. povedal, že nemajú byť hračky na chodníku. Ja som mu na toto povedal, že prečo on môže parkovať firemné vozíky a bagre na to isté miesto ale vadí mu, že tam je nafukovacie kreslo. Na toto sa C. C. našťval povedal niečo čomu som ja ale nerozumel a následne mi povedal, že ma bude 4 krát ťahať okolo bytovky. Ja som sa ho slušne spýtal, že či sa mi ohráza nakoľko som si nevedel spomenúť na slovo vyhráža. Po tomto C. C. povedal, ako kráčal smerom do vchodu bytovky povedal že neohrážam ťa ani sa ti nevyhrážam, zabijem ťa na fleku. V tom čase boli vonku pred bytovkou aj moje 3 deti, ktoré sa tam hrali, neviem či to počuli, nepýtal som sa ich. Moje deti majú 3, 6 a 9 rokov. Po tomto C. C. odišiel do bytu k svojej matke. Ja neviem uviesť či toto niekto z obyvateľov predmetnej bytovky počul, avšak dvaja susedia v tom čase boli v garáži, ale mali otvorené dvere na garáži. Po tomto som tiež išiel do bytu kde som chcel povedať manželke, že čo sa vlastne stalo, deti boli vtedy vonku. Manželke som povedal, čo sa stalo a potom sme spolu išli za susedou C., kde sme sa chceli nejakým slušným spôsobom porozprávať a vysvetliť si celú záležitosť. Zabúchali sme na dvere pani C., ktorá nám aj otvorila a moja manželka jej povedala, že by sme boli radi, keby sa skončilo s takýmito konfliktami. Pani C. začala na to kričať, že ona musí počúvať naše tri deti. Na toto zostala moja manželka sama s pani C. a ja som išiel von pred dom. Tu som videl ako sa C. C. rozpráva s dvoma susedmi tak som išiel za nimi a spýtal som sa ich či počuli čo sa stalo. Na toto p. H. pokýval hlavou ale neviem čo tým myslel, ten druhý nič nepovedal ani nereagoval, preto som išiel od nich preč domov do bytu a spolu aj s najstaršou dcérou hore pričom C. C. išiel za mnou. Ja som zaklopal na dvere nášho bytu kde otvorila moja manželka. Na toto sa otvorili

aj dvere u susedy C. pričom C. C. začal hneď kričať na moju manželku, že čo kričím na jeho mamu. Následne na to C. C. zaútočil na mňa, kde ma chytil rukou pod krk. Ja som sa nijako nebránil, ruky som mal vo vreckách, nečakal som to. Nepamätám si či mi aj niečo C. C. povedal keď ma držal pod krkom nakoľko som sa bál, pretože ma tlačil hore asi 2 schody a to tým spôsobom, že ma držal popod krk. Na toto zareagovala moja manželka, ktorá dala svoju ruku na hrudník C. C. a povedala, že prestať mi škrtiť manžela. C. C. mojej manželke chytil jej ruku, vykrútil jej ju a tlačil jej ju na stenu a aj manželku tlačil dnu do nášho bytu a popri tom jej povedal, že ju zmláti tak, že ju ani vlastný manžel nespozná, v tom ma C. C. pustil, vtedy tam bola aj naša najstaršia dcéra, ktorá stála za manželkou v bytových dverách nášho bytu. Avšak bola tam aj suseda p. C., ktorá začala ťažko dýchať, čo bolo dôvodom, že C. C. pustil manželku a ja spolu s manželkou sme rýchlo vbehli do nášho bytu, kde sme zatvorili dvere, kde som manželke povedal, že zavoláme políciu a záchranku pre susedu C.. Po chvíli C. C. buchol do našich bytových dverí, teda som si istý, že do dverí kopol nohou a to 1 x a potom odišiel von. Naše dve menšie deti boli v tom čase ešte vonku, pozeral som sa na ne z okna. Tu uvádzam, že ja sa C. C. bojím, mám z neho strach, bojím sa aby skutočne neublížil mne, mojej manželke prípadne našim deťom. Skutočne sa bojím, aby nás aj nezabil alebo nás nejako neubil, pretože ako ma držal pod krkom bolo na ňom vidieť, že je až nepričetný a neovláda sa, všimol som si v jeho očiach, že je ako šialený, agresívny. Pri incidente mi nebolo spôsobené žiadne zranenie. Pre mňa to bolo prvýkrát, čo som mal s C. C. nejaký incident, avšak manželka mi spomínala, že asi pred tromi týždňami s ním mala konflikt, avšak to vie ona povedať. So susedou C. ja nemám žiaden vzťah, manželka ju pozná lepšie.“

Svedok poškodený na hlavnom pojednávaní ešte doplnil, že potom, čo mu pred bytovkou obžalovaný povedal: „Zabijem ťa na fleku“, sa neobával o svoj život, považoval to za bagatelné, ale cítil sa nekomfortne. Avšak v bytovke, ako ho obžalovaný chytil popod krk, sa obával o svoj život, najmä pre zúrivy pohľad obžalovaného.

Svedkyňa poškodená I. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla: „Dňa 23.04.2020 asi o 13.00 hod prišiel za mnou do bytu môj manžel, ktorý bol pred tým vonku s našimi deťmi, pričom mi povedal, že sa mu vonku vyhrážal C. C., teda mi povedal všetko čo sa vonku stalo a to, že mu C. povedal, že môjho muža bude niečo 4 kolečka, že ho bude vláčiť a že on sa nato C. opýtal, že či sa mu vyhráža načo mu C. povedal, že sa mu nevyhráža, že ho na fleku zabije. Manžel keď mi to porozprával bol rozrušený a celý sa triasol, preto sme sa rozhodli, že si to vysvetlíme, tak sme potom spolu s manželom išli k pani C.. Keď sme prišli k dverám pani C. tak ja som zabúchala na dvere, ona otvorila, pričom ja som ju oslovila, či by sme sa mohli porozprávať. Pani C. začala kričať, že musí strpieť moje 3 decká a ona ich musí počúvať načo som jej povedala, že sa chovajú rovnako ako sa chovali jej 2 deti keď boli malé načo ona začala kričať, že to nie je pravda a strašne buchla dverami. Počas tohto môj manžel odišiel von za deťmi, ja som ešte za tými zatvorenými dverami jej niečo rozprávala a potom som išla do svojho bytu, s tým, že týmto to skončilo a nebudeme to ďalej riešiť. Po chvíli sa manžel I. aj s najstaršou dcérou kde mi zaklopali na dvere bytu. Ja som na toto otvorila, pričom v tej chvíli tiež dvere otvorila aj pani C. a C. C. stál za mojim manželom na schodoch. C. C. na chodbe a začal útočiť na mňa slovne pričom kričal a vulgárne sa vyjadroval na moju adresu, povedal mi, že som piča, že čo si to dovoľujem kričať na jeho mamu, načo mu manžel povedal len niečo také ako haló a v tom C. C. chytil môjho manžela pod krk, pričom manžel I. sa nijako nebránil, mal ruky vo vreckách on to nečakal a takto ako C. C. manžela držal pod krkom tak ho posunul asi o 2 schody. Ja som na to zareagovala tak, že som položila svoju pravú ruku na hrud' C. C. a povedala som mu aby prestal škrtiť môjho muža. C. C. v tom chytil moju ruku vykrútil mi ju a ťahal mi ju smerom k stene tlačil sa na mňa a snažil sa ma vtláčiť do bytu načo som mu aj povedala, aby vypadol z môjho bytu, vtedy začal na mňa kričať, že ma zmláti tak, že ma ani vlastný manžel nespozná. Potom som si všimla, že suseda C., ktorá tam stála celý čas vo dverách svojho bytu sa chytá za srdce a povedala, že je mi zle a vtedy ma C. C. pustil a išiel za ňou do bytu. Ja som povedala, že volám sanitku a policajtov, kde C. C. hučal, volaj si koho chceš. Ja spolu s manželom sme vošli do nášho bytu aj s našou najstaršou dcérou, ja som telefonovala na políciu a manžel mi potom hovoril, že C. kopal do našich bytových dverí, ale ja som to naozaj nepočula. Ja som sa strašne bála, že čo sa bude diať a mám strach z C. C. a z toho že nám môže naozaj ublížiť, pretože nevieme čo urobí. Ja sa C. C. veľmi bojím, bojím sa o svoj život a zdravie a tiež sa bojím o život a zdravie svojej rodiny. Tiež asi pred mesiacom som mala s C. incident preto, že nechal otvorenú bránu a C. na mňa kričal, že na neho vrieskam. Viac som sa už potom tomu nevenovala.“

Svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní ešte doplnila, že ako videla svoju dcéru triasť sa na gauči, rozhodla sa to oznámiť polícii. Potom, čo sa mal predmetný skutok stať, sa ona aj jej manžel stretli s obžalovaným na chodbe v bytovke, pričom nedošlo medzi nimi k žiadnemu konfliktu.

Svedok G. X. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že obžalovaný zaparkoval svoje auto pred bytovkou, o niečom sa s poškodeným debatovali, nekričali, v tom momente stál od nich asi 20 metrov, počul len ako obžalovaný povedal, či tam musia byť tie hračky rozhádzané, potom obžalovaný prišiel za ním a svedkom H. H. a zapálili si cigaretu. Potom po pár minútach započul hurhaj na chodbe, trieskanie dverí, obžalovaný na to odhodil cigaretu a bežal hore. Svedok už potom išiel do svojej garáže a nevie, čo sa tam dialo.

Svedok H. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedol: „C. C. poznám, nakoľko jeho matka býva v tej istej bytovke ako ja. Taktiež poznám rodinu Q.ovcov, sú našimi susedmi. Ani s jednými som nemal nikdy žiaden konflikt. K veci uvádzam, že dňa 23.04.2020 v čase okolo 12.45 hod. prichádzal C. C. svojim OMV na ul. D. XX v U.. Ja som sa v tom čase nachádzal vo svojej garáži. V tom čase sa na príjazdovej ceste nachádzala nejaká nafukovačka, ktorú tam pravdepodobne mali deti Q.ovcov, ktoré sa v tom čase aj s ich otcom hrali vonku. Táto nafukovačka bola úplne na kraji cesty a ako C. C. prichádzal svojim autom tak zrejme túto nafukovačku nemohol s ním dobre obísť. Keď zaparkoval, tak C. C. vystúpil z auta a niečo spravil, ale neviem čo to bolo, či niečo povedal alebo niečo spravil ja som bol asi tak 20-30 metrov od toho a dobre som to nevidel, ani som všetko presne nepočul. Ale viem povedať, že medzi C. a Q.om vznikol konflikt a niečo si navzájom vyčítali. K veci uvádzam, že ja som ale nepočul presný obsah tých slov, ale vydedukoval som z toho, že sa hádali kvôli hračkám, ktoré boli vonku. Ďalej chcem uviesť, že po čase Q. odišiel do bytovky a C. C. prišiel ku garážam, kde som bol ja a aj G. X.. C. C. sa tam s nami začal rozprávať a pritom fajčil cigaretu. Po chvíli ako sme tam pri garážach stáli bolo počuť z bytovky krik a búchanie dverí. Na toto C. C. vbehol do bytovky. Čo sa stalo v bytovke, tak k tomu sa ja vyjadriť neviem.“ Svedok na hlavnom pojednávaní ešte doplnil, že po tej hádke zo záhrady k nemu pred garáž pribehol pán Q. a povedal: „Budeš mi svedčiť“, avšak svedok nepočul konkrétne slová, ktoré hovorili.

Svedkyňa I. G. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku uviedla: „C. C. poznám, nakoľko jeho mama býva v našej bytovke, čiže je naša suseda. Taktiež poznám rodinu Q.ovcov, títo sú našimi susedmi. Ani s jedným z nich som nemala nikdy žiaden konflikt. Uvádzam, že dňa 23.04.2020 v čase okolo 12.45 hod som sa nachádzala na balkóne, pričom bývame na druhom poschodí. V tom čase som videla ako prichádzal C. C. svojim autom na ul. D. XX v U.. Ja som na tomto balkóne sedela a tak som presne nevidela čo sa deje, ale všetko som počula nakoľko sa to odohrávalo hneď pod našim balkónom. Uvádzam, že medzi C. C. a pánom Q.om prišlo k hádke kvôli hračkám, ktoré mali deti Q.ovcov vonku. Konkrétne sa jednalo o nafukovacie kreslo, ktoré bolo položené na okraji cesty. Uvádzam, že C. C. Q.ovi vyčítal rozhádzané hračky a povedal, že môže byť rád, že mu tú hračku nezrazil. Q. zasa vyčítal C., že tento si máva pred bytovkou nastavané autá, vozík a prečo by jeho deti nemohli mať na tom mieste hračky. Táto hádka sa stupňovala pričom počas toho ako sa už dostával do záveru tak C. C. povedal Q.ovi, aby zavrel hubu lebo ho povláči okolo bytovky. Ja som sa na toto už zľakla čo sa deje a tak som sa postavila, aby som lepšie videla čo sa deje. K veci uvádzam, že táto výmena názorov a hádka bola dosť hlučná. Na to, že C. povedal Q.ovi, že ho povláči okolo bytovky Q. odpovedal v tom duchu, že C. sa vie len vyhrážať. Týmto celá hádka skončila. Ja som naozaj nepočula, že by sa C. Q.ovi vyhrážal, že ho zabije. Tieto slová som nepočula, a to som tú hádku počula veľmi dobre, nakoľko bola hneď pod balkónom, kde som sa ja práve v tom čase nachádzala. Uvádzam, že po chvíli začala druhá hádka. Tá sa odohrala už na chodbe na prvom poschodí, kde sa hádali pani C., matka C. C. a pani Q.ová, pričom si vyčítali rôzne veci, predovšetkým išlo o veci možno aj spreď niekoľko desiatok rokov. Obsah tejto hádky bol viac menej vtipný, nakoľko si vyčítali umývanie schodov aj spreď niekoľkých rokov a podobné veci. Ďalej bolo počuť na chodbe len neustále búchanie dverí a ženský krik. Mužov som ja ani nepočula. Čo sa, ale úplne presne odohralo na tej chodbe ja uviesť neviem, nakoľko som sa tam nebola pozrieť a z toho čo som počula tak som nepočula, že by sa niekto niekomu vyhrážal smrťou, zabitím, dobitím alebo niečím podobným. Jediné, čo na konci povedala pani Q.ová bolo, že toto si už prehnal, idem na teba podať oznámenie.“

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní ešte doplnila, že poškodená je impulzívny až cholerický typ človeka. Hádku na chodbe bytovky vnímala ako zbytočný susedský konflikt s rovnakou intenzitou na strane obžalovaného a poškodených.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: zápis o dychovej skúške, odpis z RT a lustrácia CESDAP.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd zároveň odmietol návrh na doplnenie dokazovania, a to vylúčením svedkyne Z. C., matky obžalovaného, ktorá v prípravnom konaní po vznesení obvinenia odmietla ku skutku vypovedať z dôvodu príbuzenského pomeru k obžalovanému. Súd tento návrh odmietol, pretože skutočnosti, ktoré by mali byť zistené vykonaním tohto dôkazu, už boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi, ďalej z dôvodu vážneho zdravotného stavu tejto svedkyne so zohľadnením aktuálnych opatrení v čase konania hlavného pojednávania v súvislosti so šírením vírusu Covid-19 a napokon z dôvodu reálneho predpokladu opätovného využitia práva tejto svedkyne odmietnuť vypovedať aj na hlavnom pojednávaní. V súhrne vyššie uvedených dôvodov boli splnené podmienky pre odmietnutie tohto dôkazu.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, v roku 2017 bol v rámci priestupkového konania uznaný za vinného zo spáchania priestupku na úseku cestnej dopravy za čo bol napomenutý.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým výpoveďami svedkov N. Z. I. Q., I. Q., I. G. H., H. H. a G. X. a v neposlednom rade aj výpoveďou samotného obžalovaného bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v obžalobe. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelenú reťazec dôkazov preukazujúcich spáchanie skutku obžalovaným. Zo všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov vyplýva jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností, že obžalovaný dňa 23.04.2020 v čase okolo 12.45 hod. pred bytovkou na ul. D. XXXX/XX v U., slovné inzultoval poškodeného N. Z. I. Q. tak, že po prvotných vulgárnych nadávkach pokračoval s vyjadreniami ako ho 4 krát obtočí okolo bytovky, s tým, že po presune do vnútorných priestorov predmetnej bytovky na chodbe pred bytom matky obvinenej a susedným bytom poškodeného konflikt pokračoval, dokonca za prítomnosti matky obvinenej Z. C. a poškodenej manželky poškodeného I. Q. eskaloval, pričom v reakcii na výmenu názorov medzi prítomnými osobami, obžalovaný chytil poškodeného rukou za sánku, resp. pod krk, takto ho posunul dozadu, na čo obranne zareagovala poškodená, v čom ju páchatel chytil za pravé predlaktie a pritlačil ju k stene. K zvyšnej časti žalovaného skutku, ktorá tvorí neoddeliteľnú časť objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, teda či obžalovaný povedal najskôr poškodenému, že ho na fleku zabije a potom poškodenej, že ju dobije tak, že ju ani vlastný manžel nespozná, sa jednoznačne vyjadrili iba poškodení. Zostávajúci svedkovia I. G. H., H. H. a G. X., ktorí mali možnosť vnímať jednotlivé fázy predmetného skutku, tieto vyhrážky obžalovaného nepočuli. Preto bolo nevyhnutné vyhodnotiť tieto dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne aj s ďalšími na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi. Obžalovaný poprel, že by sa poškodným vyhrážal, či už zabitím, alebo ublížením na zdraví. Poškodení N. Z. I. Q. a I. Q. vypovedali konzistentne počas celého trestného konania, teda v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní zhodne bez akýchkoľvek relevantných rozporov o konaní obžalovaného, pričom skutočnosť, že svedkovia I. G. H., H. H. a G. X. predmetné vyhrážky obžalovaného nepočuli, nevyklučuje pravdivosť výpovedí poškodných s poukazom na okolnosti a vzdialenosť, v ktorej sa títo svedkovia od miesta spáchania skutku nachádzali. Výpoveď poškodeného N. Z. I. Q. bola čiastočne podporená aj výpoveďou svedka H. H., ktorý uviedol, že po hádke zo záhrady k nemu pred garáž pribehol pán Q. a povedal: „Budeš mi svedčiť“. Napokon ďalšou okolnosťou, ktorá svedčí o vierohodnosti výpovedí poškodných, je vystupňované násilné konanie obžalovaného vyústené do chytania poškodeného rukou za sánku, resp. pod krk, čo uznal aj obžalovaný. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu. Vzhľadom k uvedenému boli naplnené všetky formálne znaky skutkových podstat prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pričom ide o dokonané prečiny. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivcov pred niektorými závažnými vyhrážkami a na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj

a poriadok. Napokon bola naplnená aj objektívna stránka skutkovej podstaty týchto trestných činov, pretože obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Napokon súd skúmal, či bola naplnená aj materiálna stránka predmetných trestných činov prečinov, zakotvená v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, teda, či vzhľadom na spôsob vykonania činov a ich následky, okolnosti, za ktorých boli činy spáchané, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je ich závažnosť vyššia než nepatrná. Dokazovanie taxatívne ustanovených okolností preukazujúcich mieru závažnosti prečinu v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona ako špecifického materiálneho korektívu je pri prečine obligatórne. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Kritéria určujúce závažnosť prečinu nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Na základe vykonaného dokazovania, je zrejmé, že obžalovaný mal najskôr verbálny konflikt s poškodeným, v rámci ktorého poškodenému povedal, že ho na fleku zabije, pričom poškodený túto vyhrážku, ktorú nik iný nepočul, nevnímal dôvodne, ale skôr bagatelne. Následne bol tento verbálny konflikt ukončený tým, že obžalovaný si pred garážami bytovky so svedkami H. H. a G. om X. zapálil cigaretu. Až do momentu vzniku ďalšieho verbálneho konfliktu medzi vážne chorou matkou obžalovaného a poškodenou vo vchode bytovky, ktorý zaregistroval obžalovaný ale aj svedkovia I. G. H., H. H. a G. X., na čo obžalovaný išiel riešiť tento verbálny konflikt. V rámci jeho riešenia sa obžalovaný do verbálneho konfliktu zapojil, chytil poškodeného rukou za sánku, resp. pod krk a poškodenej povedal, že ju dobije tak, že ju ani vlastný manžel nespozná, pričom túto vyhrážku už poškodení vnímali dôvodne. Z uvedeného skutkového deja jednoznačne vyplýva, že motívom obžalovaného pre pokračovanie verbálneho konfliktu s poškodenými bola obava o vážne chorú matku, teda osoby vyššieho veku. Tiež je zrejmé, že až následný konflikt, vyvolaný poškodenou, vzbudil dôvodnú obavu poškodených o ich život a zdravie.

Z vyššie uvedených okolností, za ktorých bol predmetný skutok spáchaný, najmä s poukazom na pohnútku obžalovaného k jeho spáchaniu, a tiež na rozsah, akým ku konfliktu prispeli samotní poškodení (svedkyňa I. G. H. hádku na chodbe bytovky vnímala ako zbytočný susedský konflikt s rovnakou intenzitou na strane obžalovaného a poškodených), jednoznačne vyplynulo, že závažnosť týchto činov v tomto konkrétnom prípade je nepatrná, teda súd nezistil naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaných trestných činov a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a preto súd postúpil predmetnú trestnú vec na prejednanie Okresnému úradu Trenčín, nakoľko by sa mohlo jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.